

még bizonytalan. A dohánycsempészet s helyegyesemlék megakadályozására is kétségkívül szükségesek szigorúbb intézkedések: de attól tart, hogy a mostani közigazgatási rendszer mellett ennek is kevés eredménye lesz.

A vámszerződés revíziója hosszabb tárgyalásokat kíván a legfőbb másfél év alatt vezethet pénzügyi eredményekhez. Elismeri, hogy a közös kiadások leszállítására is törekedni kell; hogy a bankkérdés is mielőbb megoldandó s bár a megoldás mikéntjéről ma még nem tudna határozottan nyilatkozni, de ha a legszerencsésebb esetet véve föl, még ez év folyamán sikerülne a megoldás, alig lehetne ennek már most jelentékeny pénzügyi eredménye. Szóval, alapítván azon vád, mintha nem akarna az adóképesség emelése iránt intézkedni, csak hogy ezen intézkedések keresztülvitelére idő kell, a segítség pedig sürgősen szükséges s addig nem halasztható el. — Egy újabb kölcsönt e pillanatban a lehető legrosszabb expedienst tart már is sok bajt okozott ezen eszköz nekünk s az is kérdés, vajjon sikerülne-e s mily feltételek alatt egy újabb kölcsön kötése. Kötelessége kimondani, hogy a segélyre nincs más mód, mint a deficit egy részének vagy a régi adók emelése, vagy új adók behozatala általi fedezése.

Legcélszerűbb volna ennek keresztülvitelére a közvetett adóknál, de míg a vámszerződés mostani alakjában fennáll, épen nem, vagy csak a legnagyobb nehézségekkel történhetnék ez meg azon közvetett adókra nézve, melyek nagyobb bevételt adhatnának. Más forrás tehát nem existál, mint az egyenes adók emelése. A deficitből 22 millió (szerint a kölcsön készletéből, 13 millió pedig ezen adók fokozása útján fedezendő. Pénzügyi eredményeket remélt az adókezelési tvjavaslatból is, de az adóügyi bizottság ezen lényeges változtatásokat tett az ő hozzájárulása nélkül. Különben is oly sok fontos részletei vannak e tvjavaslatnak, hogy nem hiszi, miszerint azt jelenleg a házban tárgyalni lehetne. Sok módosítást tett a bizottság a többi adótvjavaslaton, minek folytán azokból ez évre legfeljebb 5 milliót remélhet, s ezt is csak úgy, ha minél előbb törvényre válnak. A hátralevő 8 millió előállítására az 5 százalékos adópótlékról szóló tvjavaslat már nem elégséges, miért is azt visszavonja, s helyette az általános jövedelmi adótvjavaslatot terjesztendő be, mely az aránytalan adóterheltesben részesülők, s a hibás kataszter folytán igazságtalan kedvezményt élvezők közt kiegyenlítő hatású leendő.

E törvényjavaslatok elfogadtatván, 13 millió jövedelem-többletet eredményeznek s így a főtöbbi 14 millióval egyetemben 27 millió pénzügyi készlet menne át 1876-ra, a mivel meg lehetne kezdeni azon év államháztartását.

virág, zongora, ének, táncz érdekeltenekek lettek előtte: semmiben sem találta kedvét. Nem bizony, mert, az erkölcsi küzdelmek magasatos elragadtatása, az első szerelem bántotta őt; a mi meg lehetett másoknál már csak elhamvadózó emlékek.

De hát kit szeret? Hol és mikor történt az ismeretség? Itt bizonyára az ördög üzi szeszélyes játékát. Ez s több ily leverő gondokkal gyöttré magát a bankár: de mitűn lányát végtelenül tudta szeretni, elhatározta magát, hogy a veszélyes roszt minden áron megakadályozza.

— Kedves Gabriela! — egy szép napon mondá a bankár lányának; te egy idő óta komoly, gondolkodó, magadba vonult lettél; szólj mi busit? Tudod azt, hogy én kérésed megtagadni nem szoktam. Szerelmes vagy ugye? Nó, nem bánom, csak hogy hozzád illő legyen kedved, tudod jól, hogy egyedüli kívánságom téged egy oly férj karjain látni, ki napjaidat boldogokká teheti.

— Igen, tatuskám! megvallo, én szeretek, imádok, s érte már meg is tudok halni — válaszolá Gabriela bátortalanul; igen, mert az ifjú nőnek az a szokásuk, hogy ilyesmit senkinek, még atyjának sem vallanak meg szemérmes zavarodás nélkül.

— Mond csak mi a neve kedveltednek? — kérdé a bankár oly tekintettel, melyből öröm, önelégültség sugárzott ki.

— Ez még mind kettőnk előtt titok marad — felelé Gabriela nyugodtan — melyet nála nélkül kifejezni nem szabad. Egedig meg tehát tatuskám, hogy nevét mind addig elhallgassam, míg ő maga.

E határozott titoktartás még kíváncsiabb tette a bankárt; s midőn lányát kedveltségének neve iránt kérdéseivel ostromolni meg nem szűnt, Gabriela azt felelé: engedjen tatuskám még három napot: ez idő lefolyása alatt mindent fölfedezek.

E közben, másnap a férj biztosító társaság ifjú igazgatója a bankárnál ujjal megjelent.

— Jó reggelt édes barátom! — kiáltá a bankár az ajtón belépőnek.

— Mit gondol ön mi történt házamnál? fogadni mernék nem találja ki!

— Ha meg nem mondja ön uram, valóban nem.

De az idén kell gondoskodni arról, hogy ezen összeg a jövő év elején diszponitóra álljon. Igaz ugyan, hogy ez még nem fedezi a jövő év elejének szükségletét, de még nyolc hó áll előttünk s a még megkívántató husz milliót más forrásokból is bevehetők hiszi, a melyekre nézve szintén előadja nézetét. Van számitásban egy fekete pont, a keleti vasut másodprioritásaért tíz millió tallér erejéig elvállalt jótállás; nincs határozott biztosítás ugyan, de reméli ennek prolongálását. sőt még értékesíthetőségét is, a mi több mint 3 milliót adna vissza rendelkezésük alá. A közös aktívából mintegy 6 és fél milliót vár, a földadó-catasternek már 1876-ban keresztülvindó rectificálásból 3 milliót. Azt nem meri állítani, hogy az általa javasolt adók, ha az idén elfogadtatnak, jövőre már nem lesznek szükségesek s ezekből is számitásba vesz 5—6 milliót.

A megtakarítások is mutathatnak még föl valami eredményt. Az isten kezében vagyunk, de nem mondhatunk le azon reményről sem, hogy oly sok rossz esztendő után jobb termésünk s szerencsésebb exportunk is lehet. Számitásai sem mondhatók vérmeseknek, mert azokat az 1874-ki eredményre alapítva s remélünk lehet, hogy még valamivel többet veszünk be, mint az 1873-ik rossz év után.

Egy újabb kölcsön felvételének kimondása a mai viszonyok közt tönkre tenné államhitelünket. Egyes vasuti igények kielégítésére, a keleti vasut ügyének rendezésére stb. igen is fordulhatnak a hitelhez, de csak ha előbb megmutattuk a világnak, hogy államháztartásunkat saját emberségünkben, újabb áldozatok fűvállalásával is rendezni akarjuk.

Minden további lépésünknek jövedelmünk valóságos, reális fokozása képezi alapját. Azért az új terheket el kell viselni, kell, hogy elviseljük, ha a magyar állam ön akar állani. (Zaj, balföld.) Az idő pénz s ő nem tud más uton menekülni bajainktól, kéri azért a házat, hogy a jövedelmi adóról beadott javaslatát vétesse tárgyalás alá, mielőtt a költségvetést részletes tárgyalás alapjául fogadják el.

BELFÖLD.

Brassó, jan. 26.

(A farsang. A rendőrség. Ügyvédi kamara. Magyar dalegylet.)

Minthogy az idei farsang nagyon rövid, ez okból itt is, mint máshol, egymást érik a táncmulatságok. Hogy a közönség azonban az idén nem látogatja ezeket oly tömegesen, mint más években, az itt is észlelhető. Van azonban a táncmulatságoknak egy faja, melynek közönsége mindig és mindenütt zsúfolásig tölti meg a mulatság helyiségét — érteni akarom ez alatt az ugynevezett fényes (vulgo sári) bálakat.

Itt nálunk e bálóknak kedvező azon körülmény, hogy azok jóformán a város közép-

- Lányom Gabriela szerelmes.
- Talán a lizotisás következtében.
- Igazán ön ifjú barátom hatalmasan munkál. Alig van egy hónap óta biztosítva, s már ...
- Ugy látszik a szerencse részünkre nagyon is kedvez.
- Ifjú barátom, még egy ily eset, s vállalatunk milliókra megy.

Mig együtt a két társ így folytatta párbeszédét, Gabriela kisasszony belepett, s az ifjú igazgatónak látására elpirult.

— Lányom, Gabriela! — mondá a bankár a szemérmesen piruló hölgyet bemutatva. Hogy tetszik önnek?

— Mindenek felett! fogadni mernék még nincs 17-éves.

— Tatuskám — mond Gabriela, hol egyik hol másra tekintve — én megígertem, hogy kedveltemet önrel megismertetem. Most már teljesítem — ez az ...

— Lehetséges-e? — rivall föl a bankár bámuló csodálkozással.

— Alapszabályaink értelmében kötelességemben állt iparkodni, — mondá az ifjú igazgató egész némes magatartással -- hogy a határozott idő lefolyása előtt —

— Az mind úgy van, de Gabriela! hol és mikor tanultad ezen urat ösmerni?

— Nekem mindent el kell követnem hogy ...

— Mezei lakunkban láttam először, de csak egy pillantásra; azután minden nap előt, virágaitam ápolni segített, a parkban sétáltunk, verseket hozott, albumomba sok szép tárgyat festett; azonban sohasem maradtak ott hosszasan, s az fájt nekem: ekkor azt gondoltam ki, hogy a városban gyakrabban s huzamosb ideig felesegheztünk; ezért sürgősen bejöveteleinket.

— Semmit ki nem fecsegni, a dologhoz ...

— BJ, igazgató ur, ön ugyalszik, hogy igen praktikus az éfélékben! — mondá a hallottaknak elbámult apa.

— Ujra ismétlem ön előtt bankár ur csak kötelességemnek ...

— Igen, úgy van; elég az ahoz: lányom szereti őnt, veje el áldással együtt. Az 500.000 frt. jegypénz már önnél van.

— Fölösleges vállalkozás! — kiált az ifjú igazgató egész örömittason, Gabriela kezét megragadva — ez tömörked védeneczet szerez nekünk, a nyeményünk millióra megy.

pontján tartatnak, rendszeren minden vasárnap. Ilyenkor az utca megtelik olyanokkal, kiknek nem elég kedvező sorsuk, hogy amaz irigylésre méltó mulatságban résztvevessenek, tehát elmennek, hogy legalább távolról élvezhessék a dévajkodó hangjain áttörő zenét. Hogy ide s ezeken kívül még sok lézengő, korhely és székes is gyűl az kétséget nem szenved s hogy ezektől a jórékkelnek, minthogy az nagyon népes és járt utca, nem ritkán kellemetlenségeket kell eltűrniök — az is könnyen értethető.

Ettől ugyan városunk arra járó polgárai igen könnyen megkiméltethetnének, de rendőrségünk nem tartja kötelességének ily helyeken felügyeltetni s a csoportosulásokat megakadályozni.

Szóval rendőrségünk oly rossz és annyira tétlen és tehetlen, mikép a személybiztonság a külvárosokban igen irigylésre méltó fokra jutott.

Hol egy, hol más helyen verekednek össze és a rendőrség ugyrálva még csak tudomással sem bír róla, így történt ez, nem régen is, minek következtében halál lett.

Ily esetek elkerülése végett a közelebbi képviselői gyűlés indítatva érzé magát indítványozni, hogy a helybeli csendőrség, valamint az itt állomásozó gyalogezred parancsnoksága felkérésék éjjeli őrjáratokat küldeni ki, azonkívül, hogy a rendőrségnél éjjel nappal egy hivatalnok jelen legyen.

Ezt már korábban is szükséges lett volna behozni, hanem úgy ez, mint sok más fűdös intézmény behozatalára csakis az ujon megválasztott képviselőt mutat magában képeséget.

Miután az egész országban talán mindenütt megalakultak jóformán az ügyvédi kamarák, a mi ügyvédek is elvégre nagy nemarék, a reávetétek magukat emez országos törvénynek eleget tenni; bizonyára ezért halogatták oly soká, hogy a legjobbat ők állítsák össze.

E célból előleges értekezletre hívtak meg az alakítandó camra miként leendő összeállítására iránt.

Tudva levő dolog, hogy itt sok a száz és csak 4 magyar és 5 oláh ügyvéd van. Tehát a százok, minthogy többségben vannak, méltányosak (!) is akartak az szokás ellenére lenni s elég lovagiasak voltak nyilvánítani, hogy a magyarok közül legyen a jegyző az oláhok közül a pénztárnok, a többi pedig közülük, a választmányban szintén elég bölesen, azt akarák, hogy ők legyenek többségben, holott a többség épen nem lehet övék.

Természetesen erre az indítványra a magyarok és oláhok azt mondták, hogy ugy nem egyeznek. S helyesen, mert átlátták, hogy ha ebbe beleegyeznek, ez ésszerűtlen lépcsők keserű következményét nem sokára sajnosan kellene éreznök. Ösmerve őket, loyaltásuknak köve sem akarnak hinni.

A helybeli magyar dalárda is megtartá f. hó 24-én dalestélyét. Miről méltán mondhatni el a szó szoros értelmében, mikép ez sikerült volt.

A dalárok bugzó igyekvése és előre törekvése észlelhető volt a darabok előadásában, mi habár nem is művészi, de tekintve az erőket, méltó elismerést vívott ki magának, mi a vidám közönség részéről ismételt tapsviharokban nyilvánult. A közönség még eddig nem tapasztalt nagy számmal jelent meg e valóban kedélyes és fesztelen mulatságban résztvenni.

A műsor végeztével a zene hangjaitól felvillanyozva tánczra kerekedtek. Hogy mennyire volt a közönség ez estélylyel megelégedve, annak legfényesebb s világosabb tanúságát szolgálhat ama körülmény a mi nem épen a gyakorlati közé tartozik, hogy csak reggel 5 órakor oszlott szét. Megjegyezni valónak csak annyit találók, mikép óhajandó lenne, ha szépeink más ilyen alkalomkor, tekintetbe véve, hogy ez nem feles bál, hanem inkább házias jellegű mulatság, ehez alkalmazott öltözetben venniének részt.

Magyar lapok szemléje.

A „Reform” szerint a megvert, tönkre ment és teljes bomlásnak indult hadseregeknek egyik jellemző tulajdonsága az, hogy a stratégia tudománya a vezérek kezéből a közlegényekébe kerül. Mikor a fővezér és táborunka elvesztik fejüket; vakon keresik az elmentéget ott, a hol nincs és nem látják ott, a honnén jön, tétováznak a felett, hogy kötelességből éljenek, vagy becsületből meghaljanak; ily időben a katonai bölcsesség a tábori tüzek közé szorul. Ilyenformán néz ki szerinte a mi politikai táborunk. Az ország politikai táborunka a képviselőház egy fejtelten gyülekezet, a hol tíz ember alig van egy véleményen, mikor a nemzet nagy bajainak orvoslásáról van szó. Általános a keresés — emberek és eszközök keresése. Vannak vezérek párt s pártok vezérek nélkül; a vezér-k pártot, a pártok vezérek keresnek; keresik azonkívül a vezérek egymást s a pártok egymást; s mindannyian együtt keresik a mentő gondolatot. A választók serege, mely választott vezetői között nem lát egyebet, mint zavart, kezd a maga fejét

szerint csataterveket készíteni. Most Miskolcra adtak ki egy fölhívást, melyben tömörülésre és a liberális elemek szövetkezésében eddig utjában állt válaszfal ledöntésére hívják fel a választó polgárokat. E program nemcsak fúziója, de konfuziója s egyuttal ad absurdum dedukciója minden eddigi pártprogramnak. Inti a választókat, hogy ne lépjenek egy homályos utról egy bizonyos vak ösvényre; várják be a képviselőházi válság befolyását. És itéljenek vezérek fölött akkor, ha működésük hivatalos ítéletük elé terjesztetik a választásoknál.

A „Közérdek” úgy találja, hogy a pénzügyminister előterjesztése híven és világosan tünteti fel a pénzügyi helyzetet; nem fest rózsaszínből, de túlsötétnék sem tünteti fel. Komoly felhívás az, az országgyűléshez és a nemzethez! Hiszi, hogy e felhívás megtermi a kívánt eredményeket, melyek mindenesetre az ország javára fognak előldni. De ezen eredményeket az ellenzékől, és annak közreműködésétől nem várja. Még csak két ellenzéki szónok szült, de az ellenzék magatartásának és eljárásának körvonalaiból biztosan meghatározhatjuk, s ez az, hogy ők tárgyalás alapjául sem fogadják el a budgetet. Hallatlan eljárás egy parlamentaris párt részéről, mely a kormány képességét követeli magának és esetleg kész kormánya is lépni!

A „M. Ujság”-nál felvirradt a várva várt nap. A képviselőház terméi megnépesedtek. Sennyei és Lónyay idején foglalták el helyüket, s nagy figyelemmel kísérték minden mozzanatot. A jövő emberei — jegyzé meg valaki. Szegény haza — sohajott utánna a másik. A mágánások karzata igen élénk volt. Érsékek, püspökök, mágánók, főispánok, sorba foglaltak helyet. A mágánások Sennyeit várták, kire azonban nem került sor. Széll Kálmán, ki 8 éven át mint egy oraculum beszélt, elpárolgott a deficit elől. Mint előadó tehát Liphay szözlött. Monoton beszéde mintha sirból hangzott volna fel. Az egyik temetkezési beszédet követte a másik, Ghyecz emelkedett fel. Ismétli a mit annyszor mondtott, hogy: „fűszes.” Ily szellemben folytatja a „M. Ujság” cikkeit. Beszél sok mindenről, s érthetünk belőle sok semmit.

A „Nemzeti Hirlap” a nemzeti kölcsönről ír. E kölcsön ki volna rovándó, mint az adó, mindenkire eddig fizetett adója arányában. Nem mindenkire, hanem csak azokra, kiknek összes adója, egy bizonyos összeget pl. 400 frtot ér el, és meghalad, mert ezekről feltehető hogy van jövedelmük annyi, a melyből, élet-szükségletük fedezésén túl, marad még annyi felesleg, melynek egy részét ily, a törvény által biztosított és kamatozó kölcsönbe fektetnők lehet. E kölcsön úgy vettetnek ki, miszerint annak egy-egy harmada az illetők által három éven át, de ha tetszik egyszerre két, sőt a három harmad is még ez éven befizetessék. Nyugtató helyett kamatozó államkötelevény adatnak az illetőknek, mely nominális értéke biztosítására, kényszer-árfolyammal ruházhatók fel, melyet mind az állami pénztárak, mind a magánosok, bankjegyek helyett is elfogadni tarthatnának: vagyis kamatozó bankjegy érvényével bírának. Így háztartásunk rendezése bizton el volna érhető, s az erkölcsi haszon, melyben Magyarország részesülné, hogy a külföld látná, hogy van is miből segíteni min magunkon s van lélek is akarnunk segíteni a hazán?

Az „Ellenőr” a baloldali nézve kedvezőnek tartja a vita első-napját. Erkölcsi eredményével meg van elégedve s ha ez eredmény szerint mérlegelnék a szavazatokat, biztosra vehetők, hogy álláspontja mellett nyilatkoznék a többség s az állásponttal a budget az általános elfogadástól is szépen elesnek. Várhatja!

KÜLFÖLD.

Kolozsvár, 1875. jan. 29.

A francia nemzetgyűlés félbeszakította a hatalomszervezési javaslat tárgyalását. Befejezte az általános vitát, a részletes tárgyalást azonban hagyta és áttért a senatusi javaslat tárgyalására. Azt határozta 512 szóval 188 elgálasára, hogy ezt elfogadják részletes tárgyalás lenében, hogy ezt elfogadják részletes tárgyalás alapjául. A hatalomszervezési javaslat sokkal kevesebb, elmérgesedettebb vitákat keltett, hogy sem tanácsosnak látna volna a többség a további tárgyalást. Majd ha e kodéyek kissé lecsillapultak, aztán majd ha a senatus meglesz alkotva, marad még arra is idő.

A francz elismertése a hatalmak által mind közelebb kilátásba helyeztetik. A hatalmak, mint egy bécsi lap írja, abban egyeztek meg, hogy Ausztria-Magyarországnak adja az elsősegét spanyol restauráció elismertetésében. Szép megítéztetés.

A török kormány kinevezte a török biztost, ki részt veend a polgáriai vérengzésben bűnös montenegroiak elítélésében s ezzel egy új lökést kapott a conflictus a békés elintézés felé, mely akkor fog végleg bekövetkezni, ha ugy a török mint a montenegroi kormány részéről az ítéletek tényleg végrehajthatnak.

As olasz parlament jan. 23 ki üligen érdekes volt. Ekkor tárgyalatott az általános tiszteletben részesülő Cairoli ellenzéki képviselőnek interpellációja a nyáron a Ruillában eszközölt elfogatások tárgyában. Cairoli előadta tüzetesen a tényállást a republikánus párt néhány híre fényes nappal, nyilvános meghívások útján összeült a mondott villában, hotanácskozzék a párt magatartásáról a küszöb levő választásokkal szemben. A kormány pedig zuditotta a rendőrséget, a republikánusok 36 órárt étel és ital nélkül elzártattak, azt mint közönséges gonosztervek rablinsereke vezítették a városban keresztül harmad osztály kocsiokon Perugiaába; hol 5 álló hónapig tartattak fogva, míg a bíróság a vádlottakat fölm-tette.

Hogy tehát ilyesmi, a gyűlekezési és személyes szabadság illetőn megsértése a kormány részéről jövőre elő ne forduljanak, eldöntvönözza szölv, hogy a kamara mondja a rosszaságát az érintett elfogatások iránt.

Gróf Cantelli belügyér erre azt válaszolta, hogy lelkiismerete teljesen nyugodt, miszerint törvényesen járt el. Az elfogatások eszközöltettek volna, ha az elfogottak a theoretice vitatták volna meg elveiket; de a miniszter előbb reublikánus programmot javasolt, melyekből azt a következtetést vonhatta, hogy a republikánusok a trón felforgatására törekedtek. A közrend és béke érdeke parancsolta tehát amaz elfogatások eszközölését.

Szólt az igazságügyér Vigliani nagy töszéssel, ki Cairolihoz azt a kérdést intézte, hogy a helyett, hogy egy elkeseredett vitát, melynek kellemetlen következményei lehetnek, igyekezzék inkább tekintélyével és befolyásával oda hatni, hogy a valódi liberális egyesüljenek ama monarchia dicső zászlala alatt, mely Olaszországot egygyé, szabaddá s függetlenné tette.

A vita azval végződött, hogy a kamara 232 szóval 121 ellen elvetette Cairoli indítványát.

A természettudományi társulat 1875-i pályahirdetése.

I. A kir. m. természettudományi társulat a jelen 1875-ik évben kétezer (2000) forintnyi összeget ily tudományos munkálatok előmozdítására kíván fordítani, melyek az ország ásvány- és földtani viszonyainak kutatását vagy egyes magyarországi ásványoknak vagy b-zeeteknek a tudomány jelen állásának megfelelő megvizsgálását és leírását, vagy a kienit edzeli előmozdító szakmunkák írását tűzik ki céljeljökül.

II. Ugyancsak a jelen 1875-ik évben a Semsey-díjat: egyezer (1000) forintnyi összeget — az alapító kívánsága szerint — oly tudományos munkálatok előmozdítására kíván fordítani, melyek az ország állatvilágának a kutatását vagy faunistikait és rendszertani szempontból való ismeretét, vagy pedig egyes állatok és állatesaládok boncz- és élettani viszonyainak a tudomány jelen állásának megfelelő vizsgálatát tűzik ki céljeljökül, és a melyek a maguk nemében hűzágptólók legyenek a hazai tudományos irodalomban.

Mindenkinek egyenlő alkalmát akarán nyújtani, hogy a fentebb említett szakmák tartozó munkával versenyre kelhessen, a kir. m. természettudományi társulat választmánya az I. és II. szám alatt felsorolt munkálatra ezennel nyílt pályázatot hirdet.

E szerint a munkálatok beküldendő rendezeteli vonatkozhatnak az ország valamely részében teendő új kutatásokra vagy utazásra, vagy a kiemelt célokat előmozdító szakmunkák írására.

A pályázók kötelesek: szándékoikat munkálatuk tervezetét beküldeni, magukat megnevezni és egyszersmind kijelenteni, hogy vjon munkálatukkal az egész kitűzött összegre, vagy annak mily nagy részére tartanak igényt.

A beérkezendő tervezetek megbírálatára a választmány, minden szakra külön-külön, szakférfiakból álló, legalább háromtagu bizottságot küld ki, mely a tervezetek célszerűségét felett itél, s a választmány beleegyezével megbiz a pályázók közül egyet, vagy ha körülmények engedik többet terveik végrehajtására, kinek egyszersmind a kívánt összeg díj gyanánt odaítéli. — A díj rendszert a munkálat befejeztével adatik ki, de ha a végrehajtása pénzkiadásal járna, részben már a megbízatás alkalmával is kiadatik.

A tervezetek f. évi május 31-ig a természettudományi társulat titkári hivatalához (Budapest, Lipótváros, régi Lloyd-épület) beküldendők.

A kir. magyar természettudományi társulat ugyanezen alkalommal még a következő pályakérdéseket tűzte ki:

III. Az állattanban. (Ismételve.) Issa-nak le a folyami ráknak (astacus fluviatilis Fabr) boncz- és élettani viszonyai önállósítá-gátatok alapján. — Jutalom a Bugát-féle pályázóból 300 frt, Beküldési határidő 1875. októ-31-ike.

